

SEMANATORUL

ORGAN ÎNVĂȚĂTORESC DIN CALIACRA

Director I. Nedelcu

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și Administrația
Școala primară Nr. 3—Bazargic

ABONAMENTUL
80 lei anual

Spor, nu reducere

de Eug. Răducu

La ministerul instrucțiunii nu se pot face reduceri bugetare, cât timp vom avea un stat organizat.

Școala primară — institut de cultivare a maselor — a fost legiuată ca și serviciul militar, cu *obligativitate*.

Cine împlinește vârsta legiuată capătă obligația de trimitere la școală, ca și tânărul care trebuie recrutat și înrolat militar. Această *obligativitate* în România mărită trebuie să devină o condiție națională.

Populația școlară stă în funcție de natalitatea popoului, care devine mai abundentă dela un an la altul.

Trebuind să cultivăm pe toți—din *obligativitate*—fatal trebuie să avem anual un plus de posturi în învățământul primar, rezultat din înmulțirea populației.

Plusul acesta de posturi aduce anual un spor în bugetul școlar.

Apoi salarizarea învățătorilor a fost legiuată după decenii de lupte și frământări, cu câte un spor la fiecare 5 ani de serviciu. Când învățătorul împlinește termenul i se adaogă acest spor, care se cheamă *gradație*.

Fatal, după cum fiecare a intrat în învățământ, împlinesc termenul de *gradație*, care în mod *automat* aduce un spor de salariu. În fiecare an bugetar, trebuie trecut în bugetul Instrucției publice,— în mod

automat—sporul *gradațiilor*.

Iată de ce, chiar în criza profundă de azi, toate ministerele trebuie să reducă bugetele, în timp ce—dintr'o fatalitate—a înmulțirii populației și a salariilor gradate — Ministerul Instr. publice trebuie să sporească bugetul său. Spor dar, .. nu reducere.

La această sporire care se produce automat în fiecare an, învățătorimea are de revendicat mult mai multe drepturi materiale, consfințite de legile statului.

Legea armonizării salariilor din 1927 a armonizat salariul învățătoresc cu toate celelalte salarii din stat.

Ei, bine, dela 1927 până azi, în fapt, învățătorii sunt plătiți cu un *salariu mai mic decât cel din lege* și deci sunt supuși unui *tratament în afară de lege*.

Mai ales, învățătorului începător îi lipsește 5 puncte din salariu, după legea armonizării și deaceia, aceste salarii sunt azi *cele mai mizerabile* pentru o viață de om.

În revendicările sale, Asociația și - a înscris ca prim punct mărirea salariului inițial la 3000 lei și plata pentru celelalte grade de învățător, conform legii armonizării.

Aceste revendicări sunt *legiuite*, dar *nesatisfăcute*.

Vom lupta pentru ele fără zăbavă.

Vom lupta și fără cruțare până la satisfacerea lor.

Decadența morală a tineretului de astăzi

cauze și efecte și contribuția școlii la regenerarea lui

Tineretul de astăzi, de toate categoriile, preocupă în mod expres toate straturile sociale, căci spre deosebire, de tineretul altor timpuri, apare cu diferite concepții false, și mai todeauna cu apucături rele.—Este cu adevărat o problemă foarte importantă, datorită faptului, că lumea prezentă se preocupă de lumea viitoare, care nu este formată din altceva, decât din tineretul pe care-l creștem noi.—Acesta de altfel este o evoluție continuă: o lume se dărâmă, iar alta nouă, își caută formele de viață.—

Tineretul, de altfel, este o preocupare universală. Rusia sovietică, Germania hitleristă etc., toate s'au legat destinul de generația tânără.—Cu rezultate bune sau rele, tendința oscilează, spre dreapta sau spre stânga, biziindu-se în speranța de viitor, pe tineret. Prin urmare problema tineretului și la noi impune o atitudine hotărâtă, față de influențele extremiste ale timpului, care captează în mod progresiv elementele tinere, aruncându-le în bătaia curenților contrarii, care ne vin din spre răsăritul bolșevic, apusul fascist etc., luând o atitudine

Lupta învățătorescă se va întinde—trebuie întinsă apoi—pentru toate revendicările, ce se cuvî în proporția rosturilor împlinite de școala satească și slujitorii ei.

Luptăm pentru drepturile legiuite.

Vom lupta pentru legiuirea altor drepturi.

Solidaritatea învățătorescă—numai ea—consolidată în asociația de corp — va înfrânge și vitregiile de eri și pe cele de mâine!

Și drepturile celor ce muncesc se vor cuceri.

tudine sau alta împotriva credinței slrămoșești și în sfârșit împotriva tuturor orânduelilor sociale.—Cu alte cuvinte intră într'o decadență morală —Pentru a putea să ne dăm seama, cum poate fi cineva, decăzut moral, trebuie să vedem mai întâi, ce înseamnă moralitatea.

Moralitatea este de două feluri: morală individuală și morală socială.—

Morală individuală privește drepturile și datoriile, ce se impun unui individ, ca personalitate.—

Morală socială, cuprinde toate drepturile și datoriile individului, față de societate. De aici decurg toate obligațiunile noastre, față de: aproapele, familie, patrie etc... Ceea ce interesează mai mult, este, ca aceste două morale să fie în perfectă armonie.—

Cea mai superioară morală, este morală socială căci zice Durkheim: „Nu-i moral decât ceia ce este social”. Morală începe odată cu societatea și datoriile morale sociale.—

Este moral, tot ceiace este izvor de solidaritate, tot ceiace face pe om să țină seama de altul, să-și reguleze mișcările sale, după alte lucruri frumoase, decât după impulsunile egoismului său.—

De aici deducem dar, că prin decadența morală, se înțelege nerespectarea percepțelor morale, sau mai bine zis, nerespectarea îndatoririlor, pe care le avem față de societate și de noi înșine.—

Am vorbit la început, că preocuparea de căpetenie ce se impune în zilele noastre, este decadența morală a tineretului, care cu drept cuvânt a impresionat lumea în ultimul timp.—

Cauzele, care au contribuit, la decadența morală a tineretului, sunt multe și anume:

1) Războiul a fost cel mai grozav mijloc pentru destrămarea societății. Prin războiu s'a rupt echilibrul social, călcându-se astfel cele mai sfinte îndatoriri, individuale, familiare și sociale (urmare la pagina II-a)

Religia și știința

Este mult timp, decând lupta dintre religie și știință a luat naștere. Și una și alta, se află pe poziție gata a răspunde adversarilor la agresiunile ce le-ar încerca. Și una și alta, nu vor să cedeze. Religia și știința, în aparență n'au stat nici-odată în raporturi cordiale. Zic că n'au stat în astfel de raporturi, pentru că felul cum ne-au fost înfățișate de diferiți slujitori ai ambelor tabere n'a corenspons realității.

Omul, datorită spiritului de-a pătrunde, de-a cunoaște tot ce-l înconjoară, printre nenumăratele întrebări ce și le-a pus nu a lipsit nici aceasta. Ce raport există între știință și religie. Această problemă a format mărul discordiei între cele două tabere, religie și știință, în seria timpului. Soluția ce se dă, acestei probleme diferea categoric, dela unii la alții. Fiecare se declarau ca învingători, fiecare pretindeau că sunt în adevărata notă.

Cel ce apărau interesele științei, căutau să statornicească credința, că religia a fost în contra progresului științific și că oamenii bisericii au condamnat la moarte pe cei dovediți că în mod conștient, contribuiau la propășirea adevăratei științe. Unii din ei au mers până acolo, că negau necesitatea religiei, înlocuind-o prin știință. Multe învinuiri dela ambele taberi s'ar putea cita.

Voltaire acum 180 ani, spunea: „Calomniășii, mereu, căci tot va rămâne ceva chiar de spuneți neadevăruri”. Prin urmare oricâtă negare s'ar fi adus religiei era imposibil de-a pieri, fiindcă toate imputările făcute erau din domeniul fanteziei, erau concluziuni extrase din permise false. Teoriile ce nu ne par serioase nici nu merită atenție. Prin urmare nici n'ar trebui să formeze un subiect de discuție, dar și ele ca și altele nu ră-

mân în mințile celor ce le-au conceput, și au proprietatea de-a se transmite din generații în generații și a deveni adevăruri evidente în mințile copiilor depe băncile școlii. Cu greu le vom putea scoate din mîntea lor, dacă nu vom lua măsuri preventive. Nimic nu poate contribui la propășire decât adevărul. Religia, după cum spusei mai sus, a fost foarte ponegriată.

Fel de fel de idei încercau subminarea ființei sale. Ea nu numai că nu a sabotat activitatea adevăratei științe, dar i-a fost și un considerabil stimulent. Ea a secundat activitatea științifică, apăsând, aruncând o greutate în talerul ei, atunci când vremurile îi periclitau existența.

Cea mai eloquentă dovadă avem vâlva făcută de luterani, împotriva condamnării lui Galileu. Conflictul a mers foarte departe în ceiace privește comentarea. Întrebarea și dramatizarea lăua fost senzațională. Conflictul propriu zis n'a fost între religie și știință, ci între persoane. Aci a fost o ciocnire de idei realiste ale universului. Galileu n'a fost condamnat nici-

odată la moarte. El a fost condamnat la surghiun. Ar trebui ca dictonul clasic, „e pour si mouve” să nu se mai creadă că s'a rostit în timpul când Galileu s'a urcat pe rug. Știința progresa prin „aproximări succesive”. Teoria nu este decât rezultatul unor cercetări savante, prin deducțiuni logice”. În timp ce cunoștințele se înmulțesc, teoriile trebuiesc în așa fel sistematizate ca să poată coresponde cercetării.

În ceiace privește teoria alcătuirii universului am moștenit-o dela Grecii vechi. Era teoria aristoteliană. Această teorie din cauza experienței ce nu mai putea s'o crediteze și-a teologiei creștine, a trebuit să cedeze. Descartes a căutat să formuleze un sistem al universului, dar n'a reușit fiind înlocuit imediat cu sistemul lui Newton.

Multă vreme, teoria newtoniană, a fost luată ca punct de plecare în cercetarea adevărurilor științifice. Această teorie ca mai toate teoriile, a avut momente de glorie, dar acum se pare că se află „în extremis”. Tendința de-a fi înlocuită prin alta, și anume prin

Odată corupția socială făcându-și loc desigur că tineretul acestor timpuri, care nu putea fi, decât un tineret al nimănui, n'a avut altceva de învățat, decât ce împrejurările vitrige le-au dai!..

În familie, imoralitatea războiului! În societate, stăpânirea tiranică a cotropitorilor!

Cât privește de practicarea celorlalte virtuți: caritate, patriotism etc. acestea desigur, sunt condiționate de primele.—De tineretul de astăzi, se poate spune, că nu s'a ocupat nimeni și tot odată se poate spune chiar că el nu a avut o copilărie normală, căci ei au deschis ochii pe această lume, în tributul lunurilor.

Vârsta lor fragedă s'a vestejit, în haosul de după război.—Mulți sunt care n'au avut fericirea să fie încălzii de dragostea părintească.—Ei n'au gustat din farmecul basmelor, ca copiii născuți în timpuri normale. Viața publică, nu le-a servit, decât un desfrâu nebun!

2) În al doilea rând, ceiace a contribuit și mai mult la opera de corupție a sufletului tineretului, a fost toleranța în toate domeniile, ca urmare a războiului.—

Tiparul, cinematograful și chiar radiofonul, adeseori scapă de sub controlul serios al statului, devenind astfel oficii de corupție morală.—Cine dintre noi, nu-și închipea cât de multă otrăvă, se poate turna în sufletul tineretului, atunci când nu se ia măsuri de a se opri rulara anumitor filme imorale?.. Sunt filme biciuite de bunul simț al altor țări, cari își găsește refugiu în țara noastră.—

Alară de acestea, sunt edituri, chioșcuri și chiar librării, care sunt încărcate cu tot felul de tipărituri, în care se descrie cele mai abjecte imoralități.—Scrierile acestea pornografice nu fac altceva decât să răscolească cele mai josnice sentimente și instincte.—Și radio uneori face recomandarea unor astfel de cărți.

3) A treia cauză este și școala; dar aceasta desigur nu se poate generaliza.—Așa de pildă sunt profesorii, cari dezertează de la îndatoririle lor sfinte, lăsând la o parte sarcina de îndrumare educativă, a elevilor și studenților.—De asemenea, sunt uneori, profesori cu mintea sucită, de ideologia francmazonică și chiar ateii; alte ori stăpâniți de diferite vicii, cari servesc astfel exemple destul de urâte, tinerilor elevi.

Datorită dezertării profesorilor de la datorie, tineretul cade într-o ideologie autonomă și vicioasă, care se transmite din generație în generație, ca un testament ce trebuie înfăptuit.

4) Cam în același grad păcătuiesc și părinții, care-și neglijează copiii și nu-i privează de la diferite acte imorale, aprinzând în ei, astfel germenul răului.

5) În sfârșit, o altă cauză, tot atât de rea, poate chiar mai rea, decât celelalte toate, este politicianismul rău practicat uneori, când unii se ghiftuesc din avutul statului, în ciuda și în indignarea celor mulți și obij-

duși.—Din această cauză și tineretul de astăzi se precipită, de a ajunge cât mai repede bogat, fără multă muncă, la care desigur poate contribui și teama de viitor, de a nu-l arunca, în ghiarele șomajului.—Dacă nu reușesc alunecă cu repeziune în anarhie, seduși de utopiile comunismului și desfrâului.—Tot prin politică, tineretul învață să mintă să înșele, datorită faptului, că propaganda politică nu cunoaște margini, întrebându-și tot felul de mijloace, pentru a spolia bunele intențiuni, ca la urmă, să nu facă nimic, din tot ceiace a promis.—

Cam acestea ar fi cauzele, în linii generale, care au contribuit la decadența morală, a tineretului din zilele noastre.

Efectele. Desigur, un tineret crescut în astfel de condițiuni ne servește și efecte cu repercursiuni rele asupra societății și de multe ori chiar tragice.

Ca urmări ale reiei creșteri, tineretul începe prin recalitrantă, nesupunere față de părinți, profesori și societate, culminând adeseori prin acte de barbarie.

Cine dintre noi nu se cutremură, când vedem scris aproape în fiecare zi pagini întregi, făcând apologia diferitelor odioase crime, săvârșite, fie asupra părinților, fie asupra profesorilor, fie asupra capilor Statului.—Cu multă dibăcie se constituiesc în bande, atacând cu atâta dexteritate, încât îți dă impresia că au urmat cea mai modernă școală de tâlhărie. Nu au rușine de oameni, nici teamă de Dumnezeu!—Fură, înjură, sunt necuvincioși și gata în orice moment, de a-și face dreptate singuri.

Însfârșit aproape în întregime toată dezordinea socială de astăzi, se datorește decadenței morale a tineretului, care este aproape complet dezorientat.—E suficient să ne reamintim de ultimele atentate, care a costat viața a câtorva premieri ai vieții noastre publice, ca să ne facem o idee proaspătă despre răul progresiv, care bântuie tineretul nostru de astăzi. Tineretul este animatorul tuturor curentelor subversive. Tineretul este germenul tuturor manifestațiilor cu caracter anarhic.

Dar să nu ne pară atât de curios lucru, căci cum ne-am așternut, așa trebuie să dormim. Acesta este echilibrul, dintre faptă și răsplată, după cum spune filozofia lui Kant. Cum preluăm să ne înapoeze bun, ce noi am împrumutat rău?

Contribuția școlii la regenerarea morală a tineretului. Desigur la această întrebare nu ar fi prea mult de răspuns, întrucât în traterea subiectului, se poate evidenția, anumite sancțiuni, pe cari trebuie să le aplicăm.

Natural, trebuie să recunoaștem de la început, că școala are un mare rol, în a influența, și face educația morală a tineretului, dela clasele primare și până la Universitate. De aceea, noi cei ce suntem învățătorii lor, trebuie să luptăm fără preget, ca să le luminăm mințile, sfăluindu-i și în-

Importanța higienii școlare

Supravegherea din punct de vedere medical a copiilor de școală, precum și supravegherea higienii locului, unde vin copii să capete instrucție și educație, trebuie făcută cât mai de aproape. Unii din copii sunt văzuți și îngrijiți de medicul familiei; aceștia sunt prea puțini. Majoritatea sunt lipsiți de această îngrijire, familia îi crede sănătoși, pe când organismul lor, este un mediu de cultură a multor boale, sau dacă sunt bolnavi, n'au posibilitatea să-i caute. Astfel răul care doarme în ei, favorizat încă la școală de o igienă care lasă de dorit, de surmenajul căruia e supus, face ca atunci când copilul ajunge la sfârșitul învățaturii, să nu poată culege roadele muncii lui, căci se găsește slab fizic și cu un teren propice oricărei maladii care-l va răpune. Azi mai ales, când am pierdut atâția oameni, unii pentru înfăptuirea idealului nostru, alții pradă boalelor cari au secerat nemiloase în războiul trecut, nevoia de forțe noi se simte; de forțe solide viguroase. Ori acestea trebuie să fie înfiripate în vârstă tinere, cari se ridică și cari au nevoie de colaborarea și sacrificiile noastre a tuturor, pentruca bazele pe cari se ridică să fie solide, mintea lor să se desvolte, să se lumineze în corpuri sănătoase, după cum cu drept cuvânt zice Spencer: „să fie bun animal, pentru a deveni bun cetățean”. Sănătatea este așa dar de mare preț și educatorul are datoria să cerceteze boalele, de care este bântuit satul să-și dea seama de cauzele lor și să le înlătore punând în practică cunoștințele lui în materie de igienă.

1) Aerul e prima condiție pentru pastrarea sănătății și să luăm

demnându-i la fapte bune, în orice împrejurare. Pentru a avea cât mai mult efect acțiunile noastre, toți trebuie să fim mănâși, către o viață cinstită, curată și demnă, toți trebuie să fim pătrunși de un ideal moral, căutând a-l cultiva și generaliza. Biruința noastră, împotriva răului, constă în puterea de muncă a tuturor în jertfa și sacrificiul multora, cari se vor înhăma la această acțiune socială.

Preot Ion I. Neagu
Stejarul

toate măsurile ca să avem întotdeauna un aer curat. Acolo unde populația școlară e exagerată, localuri insuficiente și nepotrivite, slăbesc dragostea de muncă intelectuală în copil și apropierea ce ar trebuie să existe între educator și elev. Un enorm bine pentru recreerea copiilor în aer curat, la țară departe de microbul orașelor, de pericolul epidemiilor, e intrupat în coloniile de vacanță. E cert, că funcționarea școalelor în aer liber, cari în alte țări a prins rădăcini, ar fi idealul.

În lipsa înfăptuirii acestor fel de școale, coloniile școlare sunt o formație necesară pentru recreerea elevilor, dându-le libertatea care la școală și poate și acasă nu o au, aerul curat pe care în oraș nu-l găsim, plus mulțumirea sufletească.

2) Lipsa de hrană, sau proasta ei calitate, are repercursiuni asupra copiilor, deci avem în copiii noștri elemente debile, cari mâine vor fi capi de familie. Mai mult ca totdeauna se simte nevoia a se lua toate măsurile pentru a-i pune la adăpost de răul inerent împrejurărilor create, pentru a-i proteja. Cum în tot timpul copilăriei, copilul e al școlii, acesta va fi locul unde el trebuie supravegheat. Elevii trebuiesc examinați cât de des, să se țină conferințe medico sociale părinților, din care să priceapă relele diferitelor boale, cari fac ravagii în societate, să priceapă că răspund nu numai de propria lor viață, ci și de aceia pe care o transmit altora. Higiena copiilor, educația fizică, să preocupe pe educator, cât și pe medicul școlar deopotrivă cu chemarea lor specială, căreia ei își consacră cea mai mare parte din timp.

Fișa individuală, să fie o oglindă a acestor doi factori, fișa care să cuprindă, dela intrarea elevului în școală, observațiuni complete asupra dezvoltării organelor și starea sănătății fiecăruia, evoluției diferitelor defecte, precum și dacă forța e aceea a vârstei și poate permite efortul intelectual și moral care i se cere în școală.

Datoria educatorilor e să fie conducători practici, pentruca școala să-și ajungă cât mai frumos

teoria „relativității” a lui Einstein, capătă din ce în ce teren. Din aceste înlocuiri de tonuri, se poate vedea clar că adevărurile științifice n'au stabilitate. Ceiace azi e utopie, mâine corespunde realității, ceiace azi e realitate, mâine nu mai are nici-o valoare. Caracteristica adevărilor științifice este veșnica schimbare. Și aceasta presupune progresul.

Adevărurile ce alcătuiesc baza religiei și religia însăși, se prezintă cu totul altfel.

Ele se prezintă sub o formă imuabilă, fixă. Ele sunt câștigate prin revelațiune. Prin urmare de unde concluzia, că ar putea să existe un raport între religie și știință? După o cercetare mai minuțioasă, aceste adevăruri nu sunt nici tangențiale. Conflictul în care s'a căzut, n'a fost decât o greșeală. După cum constituie o greșeală crezul într-un conflict dintre știință și religie, tot o greșeală e a crede că și întemeierea uneia din ele pe cealaltă e posibilă. Adoptând altă formă, putem să spunem că domeniul științei, e cercetarea obiectivă,

pe când la religie e credința. Fiecare din noi a observat că, cu cât căutăm să ne apropiem de un adevăr științific, atât ne depărtăm, cu cât înaintăm în intimitatea științei, cu atât putem vedea micimea ființei noastre în raport cu universul.

După cum vedem, omul cu ajutorul științei nu poate cunoaște tot. Însăși această neputință a științei îndreaptă posibilitatea spre o credință. Acum vreo 40 de ani, și filozoful german Haechel a vrut și chiar a întemeiat o religie monistă. Din această cauză teoriile moniste au suferit mult. Autoritatea l-a scăzut considerabil. Ang. Comte a inaugurat religia pozitivismului. Nici una din aceste încercări n'a ajuns la rezultatul întrezărit de apologeții lor.

În concluzie: Independența absolută a celor două manifestări spirituale. Oamenii neobiectivi au văzut și descris evul mediu în cele mai negre culori. Scolastica s'a pretins că-și pierde vremea în cercetări fără importanță. Creștinismul a pus stavilă la orice înaintare a științei. Aparența,

superficialitatea de cercetare, și aici ne înșală. Un fel de stagnare a științei s'a observat cu mult la ventura lui Crist pe pământ.

Știința și filozofia elenă a avut punct de încoronare ultimele creațiuni aristotelice. Nimeni n'a mai îndrăznit să depășească. Se mulțumeau că pot să-l interpreteze, să-l conenteze. Această stare de spirit după unii era un fel de „istorie naturală”. Prin urmare asta a fost cauza că știința nu făcea progrese în acel moment, în nici-un caz creștinismul Meditației în care-și petreceau timpul învățații evului mediu au adus Renașterea. Infaibilitatea lui Aristoteles este sdruncinată de teologia creștină, prin aceia că Aristoteles nu credea în putința infinitului; pe câtă vreme oamenii bisericii din evul mediu, au spus categoric că Aristoteles nu are dreptate. Notre Dame este opera evului mediu. Universitățile sunt un produs al evului mediu. De unde atunci vina de întuneric aruncată asupra evului mediu? Evul mediu nu am putut să-l cunoaștem din cauza lipsei tiparului.

Evul mediu trebuie cercetat și apoi judecat. Mille de manuscrise trebuiesc decolbăite de către savanții timpului nostru. Bisericile evului mediu după ultimele cercetări au fost focare de cultură. În mintea noastră să apară evul mediu ca o epocă de curaj. Dictionul: „Începutul e greu”... dă dreptate acestei afirmări și o susține.

După cum am spus conflictul religiei cu Galileu nu a fost un conflict al științei cu religia. Acolo s'a coicnit cele două realisme „realismul” lui Galileu cu realismul judecătorilor lui. Prin deducții conflictul a fost de ordin metafizic în nici-un caz științific.

Prin aceste rânduri nu am pretenția de-a fi pus la „punct” această problemă destul de subtilă. Am vrut să deștept ceiace din școalele normale nu am moștenit decât în germene, și această de multe ori fără putință de evoluare.

2 Martie 1935

Marin C. Badea
Chioiuc-Gargalac

și deplin scopul de a forma cetățeni instruiți cari să-și cunoască drepturile și datoriile lor, capabili a-și servi țara prin inteligența și brațele lor.

Familia ca prima educatoare, să ajute și ea la îndeplinirea operii școlii, să asigure copilului, pe cât îi e cu putință tot ce-i necesar pentru corpul și sufletul lui, nu să aștepte ca totul să facă școala; iar Statul e dator să protejeze cu toată sollicitudinea orice operă în folosul celor ce-i vor fi cetățenii de mâine, căci este în interesul său, de a-și crea și menține elemente sănătoase la corp și suflet.

Eliza Giuglea

fostă

S. Marin cond. Balagea

Sentimentul religios

Psihologia materială ne învață, că sentimentele sunt ecoul stării de durere sau plăcere a eului. În urmă psihologia experimentală a stabilit că sentimentele sunt mai mult decât un ecou și că ele stau la baza oricărui act de viață. Deci orice faptă poartă pecetea sentimentului ce a determinat-o. De unde, rezultă că de vom să avem un rezultat satisfăcător în educația elevilor, trebuie să le facem educația sentimentelor. Între sentimentele superioare, avem sentimentul religios. El este legătura dintre Creator și creat, după cum forța de atracțiune leagă pământul cu celelalte corpuri cerești de unde-și are originea. Sentimentul religios este înăscut în sufletul oricui. De aceea omul timpurilor vechi, când mintea sa nu-l ajuta să știe pe adevăratul D-zeu, din nevoia satisfacerii acestui sentiment, se închina la idoli sau la fenomenele naturii. După cum vedem sentimentul religios nu numai că se poate desvolta, dar și fără intervenția cuiva se desvoltă, se înțelege asemenea cerealelor necultivate cum trebuie.

Sentimentul religios poate fi desvoltat treptat cu desvoltarea sufletească a elevilor începând din grădina de copii și până se termină școala cea mai superioară. În educarea acestui sentiment trebuie „învățători cu deosebire pioși, iar instrucție religioasă cât se poate de puțină”. (Roth)

Ținând socoteală că sentimentul religios este înăscut și că tendința sa naturală este de a se desvolta, sarcina educatorului este simțitor ușurată. El pentru desvoltarea acestui sentiment va duce pe elevi în mijlocul naturii, făcându-i să înțeleagă măreția fapturilor lui D-zeu și prin aceasta a adora pe Creator. Aici e locul să spun că este o ticăloșie fapta unor învățători care explicând efectul unor legi naturale, găsesc cu cale a neglija cauza cauzelor și neagă Dumnezeu în fața elevilor. După ce se face cunoscut copilului Dumnezeu din operele sale, i se povestesc apoi istoriile pe înțelesul lui în care se arată justiția devină, Factorii cari contribuie la educația sentimentului religios sunt: Familia, Biserica și Școala, prin capii lor: părinții, preotul și învățătorul. Pestalozzi scriind despre educația religioasă, pune în gura Gertrudei cuvintele!

Grădina D-rei Mitzi

Într-o fostă cârciumă la colțul a două strade de mahala, din orașul X, se află o școală de copii mici (grădina), de sub conducerea d-rei Mitzi, româncă, ortodoxă titrată, înaintată etc. Vreți să-i cunoașteți școala? Poftiți, vă rog, înăuntrul ei, dar luați seama, ca până la ușa de intrare să nu cădeți în gârliciul biciului. Clapa gârliciului putrezită de vremuri e un pericol pe care trebuie să-l înfrunți, dacă vrei să ajungi până la ușa! Dar, ... curaj, puțină echilibristică și hopul... s'a trecut!

Odaia—școală are dușumeaua șolcăită și prin numeroasele ei gauri, făcute de guzganii stăpânitori băstinași ai clădirii, pătrunde mirosul de aer închis și umed al beciului de dedesubt. Pe un perete, chipul unui lup cu gura căscată și cu limba scoasă, stă agățat într'un cuiu, sub portretul Marelui Voevod Mihai, ... gata să cadă; pe alt perete, o iconiță. În mijlocul odaiei se află o sobă de tablă mâncată de rugină, cu bur-lanele lungite până în gaura hornului dintr'alt perete și în sobă, un cărbune care își dă duhul, ca o reminiscență a unui foc ofticos.

În odaia—cancelarie, la mijloc o masă; pe masă, un ziar învechit și de-asupra lui, registrul de prezență cu semnătura zilnică a d-rei Mitzi, o călimară cu un strop de cerneală pe fund și alături, un toc cu penița recalcitrantă la scris. Pe glaful unei mici ferestre, cărțile de pedagogie ale d-rei. Sunt pline de praf! Praful s'a așternut și pe bradul care a servit drept pom de Crăciun, acum uscat și uitat într'un colț, praf pe pereții coșcoviți și nevăruți; praf pe cele două tablouri, praf pe icoană, praf.. peste tot..!

Și... într-o astfel de îmbăcsită atmosferă, pe scaunase lângă mese, 16 copilași sgribuți și mu-

„Copilul meu, din momentul ce te vei putea dispensa de mine, este un Dumnezeu care te va primi în brațele Sale, care te va proteja; un Dumnezeu care-ți va asigura fericirea și liniștea, când eu nu voi mai putea fi lângă tine”. În adevăr, fericit este copilul ce are norocul de o mamă ca Gertruda, care să știe a desvolta sentimentul religios până acolo ca să-l facă a crede adevărul, că Tatăl ceresc înlocuște părinții trupești unde puterea le e limitată sau existența sfârșită. Pentru a ajunge la acest rezultat, părinții trebuie să fie exemplu viu și necontrazis în tot timpul, în ce privește viața pioasă. Cum însă cele mai multe familii nu-și înțeleg datoria de a-și crește copiii spre fericirea lor, într'un spirit religios, preotul este ținut a îndrepta răul indemnând pe părinți a-și crește copiii în credința creștină și împlinind lipsurile educației religioase. Pentru aceasta va face tot ceiace îi recomandă pastorală, ca: lecții de catehizare, lecturi biblice, asociații religioase de tineri, coruri religioase, etc. Ceiace scapă familiei și bisericii în educația sentimentului religios, cade în sarcina învățătorului, care are datoria a veni în ajutorul celorlalți doi factori și a completa educația

coși... erau ocupați cu... jocuri frobeliene. Aceasta este „grădina d-rei Mitzi” și în ea, se desvoltă și cresc viitorii și viitoarele cetățence ale neamului!

—Domnișoara, de ce nu ștergeți praful, că tuberculizați copiii... ?!

—Se depune din nou domnule inspector.

—Da?!

—Da?

—Dar.., de când nu-i văruiț locul acesta?

—De șase ani!

—De șase ani?!

—Da de șase ani, d-le inspector! N'avem cu ce face curățenie, Comitetul școlar e sărac și primăria nu dă nici-o subvenție.

—Dar să stai în halul acesta? Asta-i grădina, sau iad? Ce, câteva kgr. de var și o bidinea costă o avere? Și... servitoarea școlii și chiar d-ta nu puteai transforma iadul în care stai, într-o grădină desfatătoare, prielnică desvoltării copiilor, într'un raiu?

Eu?!

Da, d-ta.

Eu?! Nu! d-le inspector!

Răspunsul acesta m'a determinat să privesc atent pe d-ra și tocmai atunci, mi-am dat seama pe cine am în fața mea! O conducătoare tip, cu sprincenele smul-se, cu buzele roșii și cu unghiile mâinilor vâpsite cu „Oja”....

Am plecat amărât și pe strada, care mă ducea spre centrul orașului, mă gândeam la m-me Montessori și o rugam, ca prin mijloacele de care dispune, să cheme, pe Froebel, pe Decroly și pe alți Mahari pedagogici să vină și cu toții împreună să viziteze „grădina de copii a d-rei Mitzi” discipola dumnealor, din orașul X, România Mare. Că s'ar lua cu mâinele de păr, de ceea-ce vor vedea, îi privește.

N. Teodorescu

Inspector școlar al Cadrilaterului.

simțului religios a școlarului. Mijloacele acestuia sunt: exemplu, cultura religioasă și statul. Nimic nu trebuie lăsat la o parte din ceiace ar folosi la desvoltarea sentimentului religios, căci: „Credințele constituiesc cele mai formidabile puteri ale istoriei, adevărații stâlpi ai civilizației. Popoarele n'au supraviețuit niciodată mult timp zeilor lor”. (Psih Nisipeanu).

P. C.

Tipografia, Datina Românească, din Văleni de Munte, jud. Prahova, a editat un frumos și instructiv calendar, în formă de bloc, sub denumirea de CALENDARUL ISTORIC AL ROMANILOR, cuprinzând 365 de foi zilnice, toate ilustrate și înzestrate cu prețioase lămuriri istorice de D-l Profesor N. IORGA

Alcătuț și redactat pe înțelesul tuturor, acest calendar este foarte instructiv pentru școlari, înfățișând zilnic icoanele sfinte din trecutul neamului românesc și sădind astfel, plăcut și cu ușurință, în fragedele lor suflete iubirea de țară, de neam și respectul pentru tot ce moștenim de pe urma vredniciei strămoșilor noștri.

Prețul unui exemplar este de lei 40 și se poate comanda direct la sus numita tipografie.

Manifestații culturale

În Stejarul

În ziua de 27 Ianuarie crt., a avut loc la școala primară din Stejarul o frumoasă serbare culturală, dată în folosul bisericii, din inițiativa d-ilor: Căpitan Ion Sburlea, Pr. Ion Neagu și Ion Băloiu.

Serbarea a început la orele 9 seara, în prezența a numeroși spectatori, mulți sosiți de prin sate îndepărtate cu toată împotrivirea timpului. C. Pr. Ion Neagu a deschis serbarea, arătând scopul ce s'a urmărit prin această manifestație culturală. Sf. Sa prin cuvinte pline de convingere și însuflețire, a evidențiat rolul bisericii în viața statului; precum și greutățile prin care trece biserica noastră creștină ortodoxă, în vremurile de astăzi. S'a desfășurat apoi programul serbării, compus din coruri, recitări, dansuri naționale, etc. Tinerii Nicu Teodorescu și Anghel Stanca, au executat printr'o scenă vivantă „Logodnica mortului”. S'a jucat apoi tragi-comedia d-lui M. Sorbul „Dezertorul”, interpretată de d-rele: I. Călinescu, Elena Constantinescu și d-nii: Anghel Stanca, Nicu Teodorescu, I. Lupu și Alexandru Anghel.

Printre cei cari au dat concursul, menționăm pe d-nii: Căpitan I. Sburlea—comandantul companiei de grăniceri, Dr. M. Coriolan—medicul veterinar al circumscripției, Const. Iani—prim. pretorul plășii, Pr. Ion Neagu, I. Băloiu, Ibrim Peteanu, Const. Păunescu—notarul comunei, Marin Mocanu—dirigintele oficiului G. T. T., Nicolae Cornea—primarul comunei, V. Andrei—secretarul preturii, plot. major Mihai Marin—șeful secției de jandarmi, Gh. Sandu—casier comunal, Adela Gh. Honăriceanu, etc. etc.

Cerc cultural — Duminică 10 Februarie a. c., cercul cultural „Dimitrie Cantemir” ș'a ținut ședința la școala primară Stejarul, sub președenția C. Pr. Ion Neagu.

În ședința intimă d. C. Dumitrache, învățător la școala primară Conac-Cuiungiuc, a ținut o lecție de cultură socială la clasa V-a, subiectul, Constituția consiliului comunal; iar d-ra Elena Clinciu, învățătoare la școala primară Conac-Cuiungiuc, a făcut recenziile romanului „Apostol” de d. Cezar Petrescu.

Ședința publică s'a deschis la orele 2 p. m. în fața unui numeros public. D. C. Dumitrache a vorbit sătenilor despre „Bolșevism”. Prin exemple foarte frumoase, conferențiarul, a scos în evidență ce se urmărește prin bolșevism și cum sunt tratați țărani din Rusia, de acel regim. S'a desfășurat apoi programul serbării compus din coruri, recitări, dansuri naționale, etc. C. Pr. Ion Neagu, a executat cu elevii școlii următoarele coruri pe 3 și 4 voci; Fetțița cu ochii verzi, Noi, inimi tinere ușoare, Fată de păstor și Băbuța. Elevele și elevii școlii, îmbrăcați în frumosul costum național, au jucat Ardeleanca și Rața. S'a jucat apoi piesa „Meșterul papuc” de către elevii din cl. V-a și VI-a.

I. L.

Congresul învățătorilor din Caliacra

Duminică, 10 Martie a. c., a avut loc în sala școlii primare Nr. 3 din Bazargic, Congresul membrilor corpului didactic primar din Caliacra, în cadrul mișcării generale a corpului învățătoresc din țară, contra noii reduceri de buget la Ministrul Instrucțiunii.

Deși timpul a fost neprielnic, învățătorii din județ, s'au arătat și de astă dată solidari cu acțiunea de respectare a drepturilor ce le au, participând în număr desul de mare.

Cu această ocazie s'au expediat telegramele ce le redăm în co-pul ziarului, M. S. Regelui, D-lui D-r Angelescu, D-lui Minist. u de Finanțe, D-lui Prim Ministru și D-lui Președintele al Asociației Generale.

În urma desbaterilor, s'a formulat următoarea moțiune, care s'a înaintat forului superior și care a fost:

Votată în unanimitate de Congresul extraordinar al învățătorilor din jud. Caliacra.

„Învățătoria județului Caliacra, adunată în congres extraordinar în orașul Bazargic, își dă seama de vitregia economică generală, produsă de criza de azi.

Într-o resemnare de adâncă suferință și plină înțelegere a greutăților țării, învățătoria și școala primară a suportat privațiunile unei vieți de tortură materială, rezultată din atâtea reduceri pe trecut și din neîncadrarea în legea de armonizare a salariilor.

Aproape în agonie, o mare nădejde mai mișcă la datorie pe slujitorii școlii: D-rul Constantin Angelescu, ministrul de azi al culturii românești a cunoscut toată tragedia școlii și a slujitorilor ei, a înțeles o și a pornit s'o salveze cu toată ființa sa.

Într'un singur gând, învățătoria din Caliacra se unește spre a-i transmite omagiul său de recunoștință și tot devotamentul, trezit de lealitatea cu care a protejat-o în ceasurile cele mai grele.

Aduși sub limita strictului necesar, învățătorii își strigă drepturile, cari se integrează în dreptul școlii românești:

1) Să nu se înlăture dela post nici unul din învățătorii noi, numiți în toamna anului 1934.

2) Să se prevadă în bugetul anului 1935 pentru întregul an bugetar—gradațiile puse în bugetul trecut, numai pe 6 luni.

3) Să se prevadă în buget și gradatiile noi legale cum și sporurile legale, convenite învățătorilor pe 1935.

Acestea fiind drepturi minimale, din mult mai multe drepturi legale, pe care le revindicăm pentru școală și slujitorii ei, suntem în situația de a le pretinde și apăra cu oricâte sacrificii.

Ne încadrăm cu hotărâre, într-o luptă solidară și până la capăt cu conducerea centrală a Asociației, pe toate căile legale.

Avizăm, la nevoie, convocarea congresului general învățătoresc din toată țara, la care vom participa într-o supermă hotărâre.

Transmitem comitetului central al Asociației învățătorilor, revădecările de mai sus, pe cari înțelegem să le apărăm, ca să putem rămâne în serviciul patriei.

Președinte, Al. Nicolaescu

Cu ocazia congresului s'au expediat următoarele telegrame:

M. S. Regelui

București

Învățătorii jud. Caliacra, adunați în congres extraordinar, cu tot devotamentul să pleacă în fața tronului și imploră și deastă dată înalta protecție a Regelui iubit.

Președ. învățătorilor Caliacra
Eugen Răducu

Excelenței sale V. Antonescu

Ministrul de Finanțe

București

Armonizați finanțele țării cu interesele de culturalizare a maselor neamului întregit și veți realiza bugetul neamului. El trebuie, țării. Congresul învățătorilor imploră și deastă dată înalta protecție a Regelui iubit.

Președintele învățătorilor din Caliacra adunați în congres.

Eugen Răducu

Constantin Angelescu

Ministrul Instrucțiunii Publice

București

Identificându-vă, ca întotdeauna, cu interesele școlii și slujitorilor ei ne-aveți pentru totdeauna armată de sacrificiu pe altarul neamului românesc.

Președintele învățătorilor Caliacra adunați în congres.

Eugen Răducu

Excelenței sale G. Tătărescu

Prim-ministru

București

Armata de pace a țării, care e învățătoria, vă cere protecția întreagă, ca să nu se producă desarmarea sufletească a neamului românesc.

Președ. congresului învățătoresc Caliacra,
Eugen Răducu

În urma telegramii trimisă de președintele asociației noastre, în numele congresului de la 10 Martie a. c., D-lui D-r C. Angelescu, Ministrul Instrucțiunii, D-sa a răspuns următoarele:

D-lui Răducu

Președintele Asoc. Învățătorilor

Bazargic

Vă mulțumesc mult, pentru cuvintele ce mi-ai adresat și vă rog a exprima tuturor învățătorilor, adâncă mea recunoștință, asigurându-i de toată dragostea și sollicitudinea. Pot conta pe tot sprijinul meu.

Ministerul Instrucțiunii
D-r Angelescu

DIVERSE

În audiența D-lui D. Toni, președintele Asociației Generale, M. S. Regelui și a exprimat dorința de a fi în mijlocul învățătorilor, la prima adunare a Asociației.

Datori suntem să ne înălțăm prin muncă până la această înaltă atențiune.

S'a luat direcția de școală la 3 învățători: G. Tomescu—Carasinan, N. Constantinescu—Stâna Cadâniei și R. Sandu—Chiringi.

Toți 3 au fost pedepsiți în trecut pentru fapte cari le ia dreptul de a fi directori de școli, după lege.

Nu s'au lovituri. E urmarea firească a desmățului pe care l-au practicat în învățământul ce se destrămase în trecut.

După atâtea drepturi câștigate de asociația învățătorilor, și după atâtea prestigii învederate până în sferele de sus, destrăbălății din mijlocul învățătorilor, șoptesc: „sindicalizare”.

Să fie la el acasă.

Consiliul asociației învățătorilor, întrunit în ședință, a exclus pe viitor dintre membrii săi pe Ion Ciucă din Brâncoveni, pentru că la înmormân-

tarea fostei colege, Maria Constantinescu, în mijlocul unei dureri generale, a vorbit profanându-i memoria.

S'a cerut la onor Minister și înstituirea unei comisii medicale, spre a constata starea mintală a lui Ciucă.

Foia scrisă într'un desmăj patent iar vorbește de chestiunile asociației învățătorilor.

Amenință de astă dată pe președintele centrului învățătoresc.

Și vorbește de clică politică.

Când foia e de „clică politică”, cum singură se intitulează sub numele ce poartă, nu poate vedea chiar în asociația învăț., chiar... „clică”. Cucul își cântă numele.

Desmetecii se ulti în oglindă.

Corpul didactic primar din Caliacra a scris la împrumutul țării un salar—cum a făcut armata și ceilalți funcționari plătiți în 6 luni.

O clică de politicieni—ce n'au răspuns niciodată îndatoririlor de învățător—fac mereu o culpă Revizorului școlar de ce le oprește din salar pentru acest împrumut.

Toți fac parte din Regimul, care n'a plătit gradatiile timp de 3 ani.

Din Regimul politic care lăsase, pe drum 7000 de învățători, ca să-i formeze fermeți anarhici.

Din Regimul care nu a plătit învățătorilor salariul pe 2 luni, din 1932.

Pe atunci au tăcut chitic!... Comparați ajutorul dat țării, prin împrumut, cu toate confiscările făcute pe trecut. În trecut gema tot corpul de 40.000 învățători.

Azi se vâlcăresc câțiva agenți de club.

Obrazul lor e în rîitul porcului.

În urma străduințelor asociației, prin președintele ei, D-l Eug. Răducu, s'au reparat, prin aducerea la curent, a tuturor nedreptăților materiale din trecut, îndurate de corpul învățătoresc.

S'au plătit salariile până la curent.

S'a obținut și plătit sporul eteroglot, care încetase.

S'au ordonanțat și adus la timp bonurile pentru restanțele din 1931.

S'au ordonanțat și adus bonurile pentru restanțele din 1932, primul județ pe țară.

Toată învățătoria din Caliacra a simțit că are o mână de energie influenț, pusă în serviciul intereselor sale.

Congresul general învățătoresc ce se fixase la 24 Martie a. c. a fost contramandat, deoarece toate obiectivele de actualitate ale corpului învățătoresc, au fost atinse.

După furtună vine vreme bună. După atâtea lovituri ale trecutului, învățătoria stă liniștită la muncă, știind că drepturile sale sunt înțelese, protejate și apărate cu toată strășnicia.

Numai desmetecii, de josnică ordinaritate, mai agită în rîndurile celor înstreinați de interesele învățătorimii.

Le urăm succes în căile lor.

În urma atâtor succese ale organizării noastre învățătoresci în Asociația de corp—desăvârșită într-o solidaritate de granitcu ocazia ultimelor evenimente,—cei răzleți au înțeles că nu mai trebuie să rămână în afară de rîndurile Asociației, ca să consume drepturi și avantajii materiale cucerite de aceasta și au reintrat în organizare mai fanateci pentru ea, decât chiar ca acei ce au fost neclintii.

Apostolul Paul—pe căile Damascului— a auzit vocea divină, a înțeles-o și s'a transformat în cel mai mare predicator.

Aducem la cunoștința d-lor învățători, ofițeri de rezervă, că

viza carnetelor Md. E. I., se va face în cursul lunilor Martie, Aprilie și Maiu 1935, la reședința cercului de Recrutare Caliacra, între orele 10—12 a. m., afară de duminici și sărbători legale.

Odată cu viza carnetului se va face și controlul echipamentului de campanie.

Dela Revizoratul Școlar

Copie depe ordinul Serviciului de Învățământ Local—București Nr. 13.267 | 935:

Prin ordnului nostru Nr. 7471 | 935, vi s'a înaintat în copie Decizia Oror. Minister, în care se menționează condițiunile pentru ținerea examenului de definitiv din anul acesta.

Examenul se va fixa cu începere dela 15 Aprilie 1935, iar candidații, cu drepturi de înscriere la acest examen, vor înainta cererile bazate pe acte revizoratelor școlare.

Pentru aceasta fiecare revizorat va întocmi un tablou care va cuprinde: numele învățătorului, localitatea și școala unde funcționează, starea civilă, școala normală pe care a absolvit-o, data și numărul ordinului de numire cu titlul provizoriu, pedepsele suferite și pentru a cătea oară e chemat la definitivat.

Se va forma un dosar de cererile pentru înscriere la examen, însoțite de copii, vizate de revizorul școlar respectiv, depe toate procesele verbale de inspecție, dela școala sau școlile unde a funcționat. Se va prezenta și o declarație a candidatului, prin care să se arate că n'a mai avut alte inspecții decât pe cele care le prezintă în copii.

Candidații învățători să anexeze la cererile de înscriere acte prin care să dovedească că au funcționat efectiv la catedră 3 ani cu sau fără titlul provizoriu, dar cu condițiunea ca la 1 Aprilie 1935, să aibă titlul provizoriu în învățământul primar, conform prevederilor art. 232 din legea învățământului.

Ordinul de numire cu titlul provizoriu să se anexeze în original.

Într'un cuvânt candidații trebuie să îndeplinească toate condițiunile conționate în decizia ce vi s'a înaintat pentru acest examen.

Revizoratele școlare vor termina aceste lucrări până la data de 1 Aprilie 1935.

Vom anunța data când ni se vor înainta aceste tablouri.

(ss) Inspector șef, N. Ruican

Bibliografie

La redacție am primit următoarele reviste și ziare:

Școala Noastră, anul XII Nr. 2, organ de educație, cultură profesională și de afirmare națională al învățătorilor din Sălaj.

Viața satelor, anul III Nr. 1—revista pentru popor—scoasă sub îngrijirea cercului cultural Cornești-Dâmbovița.

Școala Prahovei anul IV Nr. 9-10, organ al Asociației Învățătorilor din județul Prahova.

Țara lui Mircea, anul I Nr. 1 și Nr. 2, ziar Național-Cultural-Social și Politic, din Sîlistra, apare sub direcția d-lui P. Dimitriu.